

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

_WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

_INSTYTUT MUZYKI

_Klasycyzm i rozrywkowo

Obchody Roku Witolda Lutosławskiego na Uniwersytecie Zielonogórskim

Setna rocznica urodzin wybitnego polskiego kompozytora Witolda Lutosławskiego (1913-1994) stała się okazją do przygotowania prawdziwej uczyty muzycznej. Przedstawiciele środowiska akademickiego oraz zielonogórcy melomani uczestniczyli 28 maja w uroczystym koncercie, podczas którego zaprezentowali się wykładowcy i studenci Instytutu Muzyki Wydziału Artystycznego. Koncert odbył się w Sali MCM Filharmonii Zielonogórskiej.

W programie znalazły się utwory fortepianowe: wdzięczna *Zastyszana melodyjka* na cztery ręce w wykonaniu Agaty Seidel i Wiktorii Szydłowskiej, a także *Miniatura* oraz niezwykle brawurowe i efektowne *Wariacje na temat Paganiniego* na dwa fortepiany w wykonaniu Doroty Frąckowiak-Kapały i Ryszarda Zimnickiego. Bogumiła Tarasiewicz (mezzosopran) i Karol Schmidt (fortepian) bardzo sugestywnie zaprezentowali cykl *Piosenek dzieciennych* do słów Juliana Tuwima. Publiczność usłyszała także fragmenty muzyki użytkowej, pisanej przez kompozytora do stuchowisk

radiowych - *Trzy fragmenty* na flet i harfę (w opracowaniu Eugeniusza Towarnickiego na flet i fortepian) wykonali Urszula Witoszek (flet) i Ryszard Zimnicki (fortepian).

Wydarzenie to dało słuchaczom możliwość poznania nie tylko muzyki fortepianowej i kameralnej Witolda Lutosławskiego, ale także historii jego życia i fragmentów nagrań muzyki symfonicznej (*IV Symfonia*, *Partita* na skrzypce i orkiestrę). Wszystko to za sprawą prowadzącego koncert Andrzeja Tuchowskiego, który niezwykle interesująco i barwnie nakreślił sylwetkę tego wybitnego twórcy i wspaniałego człowieka, wspominając także swoje osobiste z nim spotkanie. Na zakończenie pojawiły się akcenty o charakterze rozrywkowym - nagranie piosenki *Nie oczekuję dziś nikogo* w wykonaniu Reny Rolskiej z 1959 r., którą kompozytor napisał pod pseudonimem Derwid, oraz jazzowe opracowanie fragmentu cyklu fortepianowego *Bukoliki* autorstwa Grzegorza Sykulskiego. Przy tej okazji zaprezentowali się studenci kierunku *jazz i muzyka estradowa*: Damian Kaczmarek (saksofon sopranowy), Grzegorz Sykulski (fortepian), Marek Styk (gitara basowa) i Piotr Budniak (perkusja).

Majowo-czerwcowe spotkania z muzyką XX i XXI wieku powoli stają się tradycją w Instytucie Muzyki. W zeszłym roku zielonogórczanie licznie uczestniczyli w koncercie prezentującym twórczość lokalnych kompozytorów, w tym roku świętowali jubileusz Witolda Lutosławskiego. Dla miłośników nowej muzyki nasz Instytut już planuje kolejne

niespodzianki w przyszłym roku akademickim. Jakże? Prosimy śledzić informacje w Miesięczniku UZ oraz na naszej stronie internetowej: www.imu.uz.zgora.pl. Do zobaczenia na kolejnych koncertach!

Katarzyna Kwiecień-Długosz

_ INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

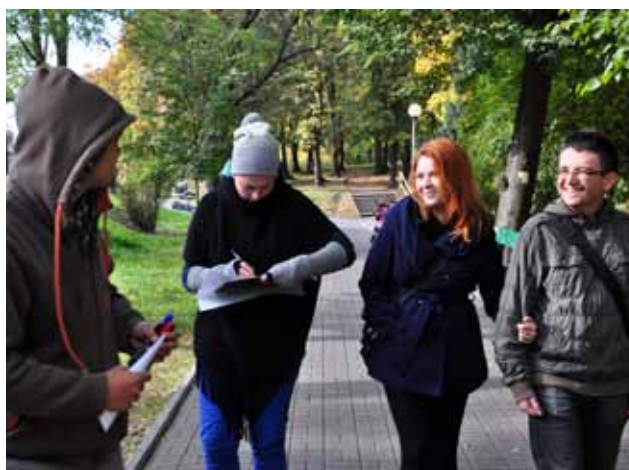
_ Park Zmysłów

Park Zmysłów to projekt będący częścią szeroko zakrojonego przedsięwzięcia rewitalizacji Parku Tysiąclecia w naszym mieście, którego głównymi organizatorami jest Fundacja Salony oraz Galeria BWA w Zielonej Górze. W ramach tego przedsięwzięcia zostały przeprowadzone trzydniowe warsztaty, w których uczestniczyli beneficjenci Fundacji Szansa dla Niewidomych oraz studenci kierunku *edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Głównym celem działania było opracowanie programu przystosowania Parku Tysiąclecia do potrzeb mieszkańców, w tym także osób niewidomych. W trakcie trzydniowych warsztatów omówione zostały różnorodne utrudnienia i przeszkody urbanistyczne, a także sposoby ich pokonywania. Równie ważnym aspektem były działania integrujące oraz uświadamiające problemy z jakimi borykają się na co dzień osoby niewidome i niedowidzące. Każda z dysfunkcji obwarowana jest specyficznymi uwarunkowaniami i wymaga pokonywania wielu barier - tych widocznych, wynikających z nieprzystosowania infrastruktury miejskiej jak i tych ukrytych głęboko w psychice osób zarówno chorych jak i zdrowych. Dokumentacja fotograficzna przedstawia w głównej mierze relacje i emocje powstałe pomiędzy uczestnikami w trakcie wspólnej pracy. Efektem końcowym projektu była wykonana wspólnie makieta Parku Tysiąclecia wizualizująca pomysły rewitalizacji tego miejsca.

Prezentacja dokumentacji powstałej w trakcie projektu miała miejsce w czasie trwającej konferencji *Złote drzewo życia wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki*, która odbyła się w maju tego roku w Instytucie Sztuk Wizualnych. Głównym jej elementem była projekcja zdjęć wyświetlana na transparentnych ekranach, którą uzupełniały spisane i wydrukowane wypowiedzi uczestników projektu. Materiał ekranów sprawiał, że wyświetlane zdjęcia traciły swą ostrość i wyrazistość. Zabieg ten w pewnym stopniu odzwierciedlał sposób postrzegania świata przez osoby z różnymi dysfunkcjami wzroku. Poprzez ten projekt poruszony został ważny problem integracji osób niepełnosprawnych i ich równoprawnego uczestnictwa w życiu społecznym. Istotnym aspektem tych rozważań była próba percepcji i recepcji otaczającego nas świata innymi niż wzrok zmysłami, co w przypadku studentów zajmujących się na co dzień sztukami wizualnymi było sprawą co najmniej nieoczywistą.

Do jakiego doszliśmy wniosku? Wielu różnych. Dla mnie bardzo cennym spostrzeżeniem okazał się fakt z jaką łatwością studenci nawiązali współpracę z osobami niewidomymi i niedowidzącymi. W trakcie warsztatów odkryłam, iż brak lub poważny defekt wzroku nie wyklucza osoby niepełnosprawnej z aktywnego uczestnictwa w różnych for-

mach pracy. O jej skutecznym przebiegu decyduje w moim odczuciu przede wszystkim wrażliwość i empatia wobec innych osób.

Patrycja Wilczek-Sterna

Organizatorzy projektu rewitalizacji Parku Tysiąclecia:

Fundacja Salony, Galeria BWA w Zielonej Górze

Koordynatorzy projektu „Park Zmysłów”:

Karolina Spiak, Patrycja Wilczek-Sterna

Współpraca:

Fundacja Szansa dla Niewidomych oddział w Zielonej Górze

Dokumentacja fotograficzna:

Patrycja Wilczek-Sterna, Rafal Gajlusz

Warsztaty „DESIGN plus PRZEMYSŁ”

kreacja innowacyjnych rozwiązań dla przestrzeni biurowych

Jak pracuje Generacja Y? To już wiemy - zespołowo! Ale czym dla nich jest praca zespołowa i jak powinna wyglądać taka przestrzeń? Czego konkretnie oczekuje Generacja Y? To kluczowe zagadnienia projektu badawczo - rozwojowego MIKOMAX SMART OFFICE, Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.

6 maja w Instytucie Sztuk Wizualnych rozpoczęły się warsztaty projektowe *DESIGN plus PRZEMYSŁ*. W ciągu pierwszego tygodnia innowacyjne projekty dla przestrzeni biurowych opracowywali zespołowo studenci z dwóch uczelni i trzech kierunków: *architektury wnętrz*, *architektury i urbanistyki* z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz *wzornictwa* z Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Ten interdyscyplinarny projekt badawczo-rozwojowy zorganizowany został przez Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby, Wydziału Artystycznego oraz firmę MIKOMAX SMART OFFICE, zapraszając do udziału Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz ASP w Łodzi. Celem intensywnych warsztatów projektowych było opracowanie projektów wnętrz i mebli biurowych - rozwiązań atrakcyjnych zarówno pod względem formy, jak i funkcji, ergonomicznych i spełniających konkretne założenia projektowe. Ponadto studenci mieli możliwość zapoznania się i zdobycia praktycznej wiedzy na temat współczesnych idei projektowania przestrzeni pracy oraz wymogów producentów i zadań stawianych przez współczesny biznes.

- Zespoły mają zadanie opracować innowacyjne, zarówno funkcjonalnie jak i wzorniczo, wnętrza biurowe (...) adresowane do Generacji Y - mówiła na wstępie Zuzanna Mikołajczyk, kierownik Działu Marketingu MIKOMAX SMART OFFICE.

We wstępnych wprowadzeniach, wykładach na temat organizacji przestrzeni biurowych, ergonomii, funkcjonalności i omówieniu aktualnych trendów na rynku, uczestnicy poznali oczekiwania stawiane w wyposażaniu, adaptowaniu i optymalizowaniu nowoczesnych wnętrz do pracy. Oczekiwania partnera biznesowego wychodziły poza ramy standardowego nauczania akademickiego. Zespoły projektowe otrzymały zadanie opracowania wstępnych założeń projektowych dla dwóch koncepcji przestrzeni przeznaczonych do współpracy.

Nim przystąpiono do fazy projektowej, zespoły projektowo-badawcze przygotowały teoretyczne analizy tematów. Pierwsze etapy pracy miały odpowiedzieć przede wszystkim na emocjonalne założenia, na kreację i nazwanie nastroju, jaki dana przestrzeń scenograficzna ma wywoływać w pokoleniu Generacji Y. Zespoły rozpoczęły od poszukiwania pozornie odległych inspiracji, od nazwania potrzeb emocjonalnych i opracowanie wiodącej idei dla niebanalnej, innowatorskiej przestrzeni współpracy we współczesnych biurach. Rozpoczęli zatem od nazwania emocji jakie poddana analizie przestrzeń ma wywołać u jej użytkowników. Dopiero po weryfikacji koncepcyjnych prezentacji, studenci opracowywali wskazany scenariusz projektowy pracując pod kierunkiem prowadzących nauczycieli akademickich: prof. Piotra Szwieca, prof. Krzysztofa Chróścielewskiego, mgr Joanny Legierskiej-Dutczak i przy konsultacjach dr Anny Owsian-Matyja adiunkt oraz ekspertów z MIKOMAX SMART OFFICE.: Zuzanny Mikołajczyk - Kierownika Działu Marketingu MIKOMAX SMART OFFICE i Marka Rzeźniczka Dyrektora MIKOMAX Gorzów Wielkopolski.

Pytania stawiane przez ekspertów z MIKOMAX SMART OFFICE skierowane były celowo do młodych zespołów projektowych, aby odnaleźć rozwiązania dla pokolenia, które bardzo różnorodnie współpracuje, komunikuje się i funkcjonuje, wykorzystując zarówno nowości techniczne, wszelkiego rodzaju komunikatory i mobilne urządzenia, jak i tradycyjne metody wymiany informacji.

Zatem design modułów mebli i aranżacje wnętrz powinny spełniać oczekiwania zarówno potencjalnych pracowników - wskazanej w briefie projektowym Generacji Y, jak również spełniać wymogi biznesu i potencjalnych klientów, czyli pracodawców. Zastosowanie optymalnych rozwiązań designerskich dla przestrzeni współpracy miało stworzyć kilka opcji aranżacji wnętrz dla grup 4-8-osobowych, ana-

RELACJA ZDJĘCIOWA Z WARSZTATÓW

lizując tym samym różnorodne formy relacji i schematy komunikacyjne pracy w grupie. Ponadto projekty miały spełniać wiele innych wymogów, m.in. łatwość montażu i demontażu systemów, mobilność, czy też istotny aspekt ekonomiczny dotyczący poszczególnych etapów produkcji i logistyki dystrybucji.

Już same nazwy opracowanych do konkursu systemów - „inKubator”, „AIM system”, czy system „creative ZEN”, wskazują na różnorodność i wieloaspektowość opracowań. Opiszmy je w skrócie kolejno. „inKubator” to system tworzący opcje konfiguracji 1,2,4,8, bazujący na podstawowym, łączonym module z trójkątnym blatem, z uwzględnieniem dwóch ergonomicznych pozycji pracy. Wnętrze o nazwie „in-Kubator” w założeniu autorów ma sprzyjać generacji pomysłów, wymianie myśli - tzw. „burzy mózgów”. Zaproponowano także możliwości indywidualnej pracy, czy też wydzielenia standu dla lidera zespołu. Układy modułowe (widoczne na zdjęciach) wskazują na różnorodne opcje ustawień, możliwości budowania relacji, optymalnej komunikacji i pracy w grupie.

Zespół projektowy tworzący rozwiązanie celowo nazwane „AIM system”, obrabiał koncepcję narady - narady przed podjęciem wyzwania, narady przed planowaniem przedsięwzięcia, wychodząc od historycznych idei narady wojennej. Analizując zachowania uczestników narad strategicznych, pozycje przy analizowaniu map, wykresów i danych, grupa opracowała dynamiczny w formie „AIM system”. System mebli i przegród dostosowany optymalnie do narad 4-8-osobowych. Po wielorakich poszukiwaniach rozwiązań formalnych zestawień trapezów, zespół zainspirował się tangramem, układanką znaną od 3000 lat, wykorzystując sprawdzone wielorakie zestawienia kilku podstawowych figur, wchodzących w skład tangramu. Dodatkowo autorzy stworzyli rozwiązanie meblarskie, które oprócz mobilności zestawień w układzie poziomym, można różnicować spajając je łącznikami lub różnicując wysokość blatów roboczych. Znaleźli także rozwiązanie dla idei narady, tworząc dominujące stanowisko, swoisty odpowiednik mapy strategicznej. Obiekt ten przy zastosowaniu współczesnych technologii dostosowali do sprawnego przekazu, wskazywania i wyświetlania informacji z wykorzystaniem urządzeń mobilnych i peryferyjnych.

Trzeci przykład systemu „creative ZEN” ma realizować całkowicie inne cele, odmiennymi od poprzedniego metodami. Jednak tak jak pozostałe projekty, wpisal się całkowicie w założenia wstępne zawarte w briefie projektowym. Pragnieniem autorów było stworzenie przestrzeni współpracy, która gwarantuje wyciszenie, pozwala na skupienie się nad konkretnym tematem, tworząc przestrzeń izolacji

od zgiełku panującego w otwartych przestrzeniach biurowych typu open-space. Forma modułów systemowych nawiązuje do organicznych form kamieni, do układów ogrodów ZEN, ale została uformowana tak, aby umożliwić nakładanie, zestawianie i dostawianie trzech opracowanych modułów. Do organicznej formy blatu dostosowane zostały gięte ścianki wydzielające przestrzeń „creative ZEN”.

Wszystkie projekty uwzględniają wymagania postawione w scenariuszu projektowym (briefie), m.in. ekonomię, mobilność, różnorodność zastosowań w przestrzeni biurowej i ustawień ścianek zewnętrznych, zastosowanie elektronicznych urządzeń biurowych i dostosowanie do różnorodnych konfiguracji i form pracy Generacji Y.

Zważywszy na krótki czas trwania warsztatów wszystkie zespoły niezwykle ambitnie podeszły do pracy, pracując intensywnie do późnych godzin wieczornych i opracowując koncepcje już zdalnie, po zakończeniu tygodniowej pracy w Zielonej Górze.

Powyższe projekty przedstawiliśmy w sposób lapidarny. Można by pisać jeszcze o źródłach inspiracji, etapach projektowych oraz analizach rozwiązań formalnych, czy też próbach sprostania oczekiwaniom Generacji Y i różnorodności pracy w grupach. Efekty warsztatów mieliśmy okazję zaprezentować 24 maja szerszemu gronu w ramach programu Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Złote drzewo wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki* przygotowanej przez Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Otworzyliśmy wystawę konkursową oraz zaprezentowaliśmy założenia i przebieg warsztatów projektowych *Design plus PRZEMYSŁ*, dając także możliwość przedstawicielom zespołów studenckich na opis i komentarz projektów konkursowych. Prezentacje te pozwoliły podjąć publiczną dyskusję nie tylko nad samymi projektami, nad sensem i sposobami realizacji współpracy uczelni wyższych z przemysłem, ale także nad ogólnymi tendencjami w projektowaniu i sztukach projektowych.

Ponieważ opracowania projektowe okazały się interesujące, prowadzone są rozmowy na temat kontynuacji warsztatów i dopracowania wybranych rozwiązań i prototypowania. O wynikach konkursu i kolejnych prezentacjach wystawienniczych, będziemy informować.

Joanna Legierska-Dutczak
Piotr Szwiec

Linki do galerii zdjęć i relacji z warsztatów opublikowanych przez Zielonogórskie portale:

<http://zielonagora.gazeta.pl/zielonagora/1,35161,13857340.html>
<http://rzg.pl/radio-zielona-gora/wiadomosci-zielona-gora/kreuja-innowacyjne-przestrzenie-biurowe/>

WYBRANE PLANSZE PREZENTUJĄCE PROJEKTY

_ WEJŚCIE DO ISW

Locus aestheticus

O Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Złote drzewo życia wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki”

Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ,
22.-24.05.2013,
współpraca:
Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze

Podczas trzech słonecznych majowych dni Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego zaprezentował się jako *locus artisticus* i *locus aestheticus* - miejsce sztuki

ki oraz interdyscyplinarnych działań i debat służących refleksji nad rolą kształcenia w zakresie sztuki i sposobami jej funkcjonowania w obiegu społecznym. Poetycki tytuł wskazywał na koncepcję sympozjum stwarzającą ramę do konfrontacji multimedialnych i transdyscyplinarnych pro-

_ UROCZYSTE OTWARCIE KONFERENCJI W HOLU ISW
(FOT. MAREK LALKO)

_ MURAL I OBRAZ ELŻBIETY PRUSINOWSKIEJ
(ABSOLWENTKI ISW Z PRACOWNI PROF. R. WOŹNIAKA)
(FOT. R. CZARKOWSKI)

_ PROF. GRZEGORZ KOWALSKI Z ASP W WARSZAWIE (FOT. MAREK LALKO)

pozycji twórczych i metodycznych, wypracowanych w różnych krajowych i zagranicznych ośrodkach akademickich i wystawienniczych, wśród nich m.in. w Czechach, Francji, na Ukrainie i w Wielkiej Brytanii.

Założeniem tych kilkudniowych obrad było wzajemne oddziaływanie na siebie podejść empirycznych i teoretyczno-krytycznych. Na konferencję złożyły się bowiem nie tylko referaty wzbogacone prezentacjami multimedialnymi, lecz również warsztaty twórcze i wystawa w pracowniach Instytutu.

W pierwszym dniu swymi spostrzeżeniami na temat metod edukacji artystycznej dzielili się z uczestnikami konferencji artyści-pedagodzy z Polski i z Czech.

Prof. Grzegorz Kowalski z Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w prezentacji *Obszar wspólny - obszar własny. Od metody do improwizacji*, na którą złożył się m.in. pokaz filmowy, odwoływał się do swej koncepcji „dydaktyki partnerstwa”, będącej rozwinięciem „formy otwartej” Oskara Hansena i mającej na celu tworzenie wspólnoty twórczej, w której poznanie upodabnia się do terapii interpersonalnej. W dyskusji konfrontowano ją z praktyką Królewskiej Akademii Sztuki w Sztokholmie, gdzie przestrzeń wspólna edukacji, tj. praca w grupach jest właściwie wyeliminowana i jeszcze na studiach demonstruje i utrwala mechanizm konkurencji.

Z kolei prof. Janusz Bałdyga z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu w prezentacji *Sztuka performance a strategie edukacji warsztatowej. Porządek równoległy* scharakteryzował performance jako rodzaj marginaliów rzeźby i architektury, uznając korporalny gest artystyczny

PREZENTACJA PROF. ADAMA ROMANIUKA Z ASPW KATOWICACH I UT-H W RADOMIU (FOT. MAREK LALKO)

FRAGMENT WYSTAWY GRAFIKI W PRACOWNI PROF. PIOTRA SZURKA (FOT. MAREK LALKO)

za intencjonalne znakowanie przestrzeni, w którym stale przekraczane jest to, co autobiograficzne i lokalne (czy narodowe), a element twórczy wyrasta z napięć i kryzysów między sferą indywidualną a sferą zewnętrzną.

Interesujące rezultaty eksperymentalnego projektu dydaktycznego, realizowanego w ramach trzyletniego projektu grantowego zaprezentowała natomiast Věra Vejsová z Uniwersytetu w Českých Budějovicích. W referacie *Aplikacja podejść estetycznych w praktyce twórczej sztuki szklarskiej* ukazała, w jaki sposób w ramach kolokwium i warsztatów wypracowano indywidualne propozycje powiązania czeskiej tradycji szklarskiej z teorią dzieła otwartego Umberto Eco, średniowieczną filozofią światła i augustynizmem, kantyzmem czy strukturalizmem, czego efektem były m.in. szklane książki artystyczne, nowoczesne witraże czy lustrzany chodnik, zaprezentowane na wystawie uczelnianej oraz w galerii i przestrzeni miejskiej.

Prof. Adam Romaniuk reprezentujący Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu i Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, w odniesieniu do prezentowanych na wystawie prac studenckich komentował swe doświadczenia związane ze specyfiką graficznego warsztatu cyfrowego oraz kształtowaniem profilu kształcenia w tym zakresie, omawiając poszczególne moduły dydaktyczne i ograniczenia technologiczne.

Z kolei prof. Bogumił Kaczmarek reprezentujący w zielonogórskim Instytucie Sztuk Wizualnych kierunek Architektura Wnętrz, w swym wystąpieniu *Kształtowanie środowiska człowieka wobec zmiany paradygmatu*, wskazał na rozmaite aspekty moralnej odpowiedzialności za (pseudo)artystyczne interwencje w ekosystem i ikonosferę miejską.

W wystąpieniu *Student-artysta. Rozpoznanie i prowadzenie osób o ponadprzeciętnych uzdolnieniach plastycznych oraz wyjątkowych możliwościach indywidualnego rozwoju* prof. Ryszard Woźniak opowiedział się natomiast przeciwko standaryzacji norm nauczania, uznając uczelnię artystyczną za miejsce kształtowania podmiotowości.

W drugim dniu obrad Jan Simon, laureat nagrody krakowskiego Bunkra Sztuki, komentując problem własnej „samoedukacji artystycznej”, porównał sztukę do nauki. Wskazując na Internet i turystykę jako istotne media samokształcenia, zaprezentował jako jego efekty m.in. kalkulator fałszujący w ok. 7% wyniki działań matematycznych (stosowany na chińskich bazarach) i bazujące na mistyfikacji działanie artystyczne „Rok polski na Madagaskarze”. Dr Justyna Ryczek, omawiając m.in. poznański festiwal sztuki „Urban Legend” Izabelli Gustowskiej i Pawła Leszkowicza (2009) czy podwórkowy koncert Leszka Knaflewskiego, komentowała m.in. zagadnienie zawłaszczania przez artystów sfery publicznej i edukacji twórcy jako edukacji odbiorcy, omawiając *Odpowiedzialność w projektach społecznych. Działalność w przestrzeni publicznej jako działanie edukacyjne*.

GRAFIKA PROF. PIOTRA SZURKA (FOT. MAREK LALKO)

Profil konferencji wzbogaciło wystąpienie dr Urszuli Gembarzy z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ, która z perspektywy psychologicznej omówiła czynniki warunkujące *Bariery w twórczości i ich przezwyciężanie*, zwracając uwagę na tzw. emocjonalne koszty twórczości i system (auto)gratyfikacji motywujących kreatywność.

Dr Magda Ujma zaprezentowała *Kilka uwag związanych z prowadzeniem warsztatów krytyki sztuki* m.in. w ramach festiwalu „Fama” w Świnoujściu, wskazując na aktualną karierę tzw. „krytyki towarzyszącej” i funkcję krytyka jako równoległego artysty.

Wrocławska poetka, dr Urszula Benka, odwołując się do antycznych mitów transgresyjnych (Orfeusza i Dionizosa), zastanawiała się *Czy można nauczyć kogoś sztuki?*, uznając, że tworzenie to przekraczanie tabu i wyjście do „innego”.

Do doświadczeń absolwenta Wydziału Artystycznego UZ, Mariusza Kubiela, w swym wystąpieniu *Fotografia bezpośrednia. Między studentkim eksperymentem a międzynarodowym sukcesem artystycznym* odwołała się dr Lidia Głuchowska, definiując jego „teatralizowane” zdjęcia z serii „U Schulza”, z powodzeniem prezentowane w Polsce, na Ukrainie i w Niemczech, jako produkt interdyscyplinarnego procesu twórczego służącego reinterpretacji historycznych procesów polityczno-kulturowych w Europie Środkowej.

W dalszej części obrad prof. Beata Frydryczak, z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, długo związana z Wydziałem Artystycznym UZ, rekapitulowała ewolucję „dyskursów sztuki” w ciągu ostatnich 15 lat, odnotowując w obrębie krytyki zmianę pokoleniową i brak jednoznacznych kryteriów oceny oryginalności. Poszukując interesujących zjawisk w przestrzeni publicznej, zwróciła uwagę na zjawisko jej estetyzacji i w inspirujący sposób zaprezentowała zjawisko „miejskiej partyzantki ogrodowej” w Europie i Ameryce.

Pograniczom edukacji akademickiej i szkolnej poświęcone były dwa ostatnie referaty drugiego dnia obrad. Szymon Teluk w wystąpieniu *Komiks i ilustracja jako pomost między popkulturą a sztukami wizualnymi. Metodyka warsztatów dla dzieci i dorosłych* uznał specyficzny język komiksu za hybrydę mediów, a do najciekawszych przykładów jego realizacji w ostatnich latach zaliczył ekspresjonistyczny komiks *Maus* oraz *Niebieskie pigułki*.

Prezentacja Krzysztofa Kowalskiego z Uniwersytetu Opolskiego, *Wybrane determinanty realizacji powszechnej edukacji plastycznej po reformie w 1999 roku*, bazująca na ankietach przeprowadzonych w szkołach, ukazała, iż tylko w bardzo nikłym stopniu służą one obecnie przygotowaniu absolwentów do rozpoczęcia studiów artystycznych.

W trzecim dniu obrad dr Piotr Szwiec i Joanna Legierska-Dutczak wraz ze studentami - przedstawili prezentacje multimedialne będące efektem zrealizowanego w ramach warsztatów na kierunku *architektura wnętrz* UZ, ASP w Łodzi w współpracy z firmą Mikomax projektu „Design plus przemysł”. Prof. Roman Sapeńko z Instytutu Filozofii UZ przetłumaczył i zaprezentował w imieniu dr Oleny Poliszczuk z Kijowa, jej referat *Kwiaty i dusza. Ukraińska estetyka i tradycja artystyczna w kontekście nowoczesnej kultury wizualnej*, wskazując na takie jej wyróżniki jak holoizm, biofilia, umiowanie miłości, kordocentrym, estetyczny sensytywizm i rodzinna korporacyjność.

Ostatnią część konferencji stanowił zarejestrowany na filmie wywiad z Caroline Waters - związaną z Uniwersyte-tem w Dartington - uczelnią współpracującą z Instytutem

PRACA STUDENTKI AGATY SZCZECIŃSKIEJ Z PRACOWNI PROF. P. KOMOROWSKIEJ BIRGER (TECH. KONTUR I PANY-SZKŁO) (FOT. R. CZARKOWSKI)

PRACA MAŁGORZATY REKUSZ, ABSOLWENTKI Z PRACOWNI PROF. PIOTRA SZURKA (TECH. AKWATINTA) (FOT. R. CZARKOWSKI)

ELŻBIETA WRONA, OBRAZ WSPOMNIENI, 2013/ ABSOLWENTKA PRACOWNI AD. H. KARDASZ (FOT. MAREK LALKO)

FRAGMENT EKSPOZYCJI W HOLU ISW-MALARSTWO Z PRACOWNI AD. NORMANA SMUZIŃSKA, W GŁĘBI - PRACA AUTORSTWA AD. ZENONA POLUSA (FOT. MAREK LALKO)

OD LEWEJ: DR LIDIA GŁUCHOWSKA, PROF. PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER (FOT. MAREK LALKO)

SZYMON TELUK (ABSOLWENT ISW) PROWADZI WARSZTATY DLA DZIECI (FOT. MAREK LALKO)

AGNIESZKA GRACZEW - CZARKOWSKA ZE STUDENTAMI ISW W TRAKCIE AUTORSKIEGO WARSZTATU (FOT. MAREK LALKO)

PRZERWA W PATIO ISW. STOJĄ OD LEWEJ: JAN SI-MON, WOJCIECH KOZŁOWSKI, RYSZARD WOŹNIAK, JANUSZ BAŁDYGA (FOT. MAREK LALKO)

Sztuk Wizualnych w ramach programu Erasmus. Przeprowadzili go kierownicy naukowi konferencji: prof. Paulina Komorowska-Birger i dr Artur Pastuszek oraz koordynatorka LLP Erasmus, dr Partycja Wilczek-Sterna. W ramach programu konferencji - wykład: *Od twórczych nawyków do charakteru anarchistycznego: Man Ray i Ferrer Modern School* w zielonogórskim BWA zaprezentował Leszek Brogowski - profesor Uniwersytetu Bretanii w Rennes 2 (z którą Instytut współpracuje w ramach Erasmus).

Program warsztatów stanowił przykład otwierania się uczelni ku społeczności miasta i skierowany był nie tylko do studentów, lecz również do uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i liceów oraz środowisk zainteresowanych sztuką i arteterapią. Ich program obejmował warsztaty dr Anny Owsian *W dobie cyfryzacji społeczeństwa model mebla w skali wiecznie żywy*, warsztaty dr Agnieszki Meller-Kawy w zakresie technik 3D, Mirosława Gugaly dotyczące sitodruku oraz Pawła Andrzejewskiego z dziedziny litografii. Agnieszka Graczew-Czarkowska wraz ze studentami przeprowadziła zorientowane na proces artystyczno-(auto)terapeutyczny działania zatytułowane *Dwie istotne decyzje + jedna ważna*, a dr Norman Smużniak zorganizował na dziedzińcu Instytutu akcję malarską *Drzewo życia*, podczas gdy w „podziemnych” salach Instytutu dr Leszek Krutulski otworzył *Pracownię półportretu*. Absolwentka Instytutu, Magdalena Kościańska, pokazała własne prace artystyczne z zakresu ilustracji, a Szymon Teluk przeprowadził warsztaty *Artystyczne środki wyrazu w komiksie*, przybliżając ich uczestnikom zasady tworzenia kompozycji i budowania narracji w tym medium, które wbrew pozorom więcej ma wspólnego z filmem niż z ilustrowaną literaturą.

Kulisy konferencji, będącej sceną inspirujących dyskusji, tworzyła wystawa sztuki zrealizowana w przestrzeniach Instytutu Sztuk Wizualnych. Autorami prac byli wykładowcy Instytutu, studenci, absolwenci i zaproszeni goście. Jej celem było zaprezentowanie idei formujących profil poszczególnych pracowni oraz postaw twórczych artystów-pedagogów i studentów. Dokumentację fotograficzną pokazujemy w bieżącym numerze Miesięcznika oraz - szerzej - na stronie internetowej Instytutu Sztuk Wizualnych, gdzie dostępny jest także - zrealizowany przez studentów - film z konferencji.

Lidia Głuchowska

Międzynarodowa Konferencja Naukowa
„Złote drzewo życia wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki”

Organizator:
Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ,
22.-24.05.2013,

współpraca: Biuro Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze

kierownicy naukowi konferencji:
prof. Paulina Komorowska-Birger, dr Artur Pastuszek
Zespół organizatorów konferencji:

kierownik/ dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ;
organizacja wystawy/ dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ;
współorganizator/ Wojciech Kozłowski (BWA)

koordynatorzy wolontariatu studenckiego/ dr Artur Pastuszek,
dr hab. Magdalena Gryśka, prof. UZ, dr Patrycja Wilczek Sterna;

logo/ dr hab. Ryszard Woźniak, prof. UZ

projekt plakatu/ dr Piotr Czech

dokumentacja foto/ Marek Lalko

dokumentacja wideo/ studenci ISW: J. Jankowska, M. Baranik,
A. Wojnowska, A. Pacek

